

1) de under de danske Domstoles Paakendelse hørende Forbrydelser, som be-
gaas uden for Kongerigets Grænser,

2) de Forseelser, som det tilkommer Politimesteren at paatale (§ 31), uden
Hensyn til, om de paatales af ham eller af andre,

3) andre Forbrydelser, naar der mangler saadanne Oplysninger, som betinge
Anvendelse af § 52.

Danske i Udlandet ansatte, med Eksterritorialitetsret forsynede Embedsmænd
og de til de danske Gesandtskaber i fremmede Stater hørende Personer anses ved
Anvendelsen af ovenstaaende Regel som havende Bolig i Kjøbenhavn, for saa vidt de
ikke maatte have vedligeholdt Bolig noget andet Sted i Riget. Det samme gælder om
andre danske Undersaatter, som ikke kunne sagsøges i det Land, hvor de have Bopæl.

§ 55.

I de i § 54 ommeldte Tilfælde kan Sagen ogsaa forfølges ved den Ret, i hvis
Kreds Sigtede er bleven paagreben.

§ 56.

Forbrydelser, hvis Paatale efter § 61 kan ske under een Sag, kunne under eet
forfølges ved enhver Ret, som er Værneting for nogen af de paagældende Forbrydelser.
Hører nogen af de Forbrydelser, mellem hvis Værneting Valg haves, for Underretten,
medens en eller flere andre høre under Landsrettens Paakendelse, træder i Under-
rettens Sted den Landsret, til hvis Kreds den hører.

§ 57.

Sager mod en Forening til dens Ophævelse i Medfør af Grundloven af 28de
Juli 1866 § 87 forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Foreningen eller dens Bestyrelse
har sit Sæde, eller, naar saadant ikke med Sikkerhed kan udfindes, hvor et af Be-
styrelsens Medlemmer bor.

Sag til Stadfæstelse af de i Lov af 3die Januar 1851 § 14, jfr. § 15, omhand-
lede Forbud forfølges ved den Ret, i hvis Kreds Forbudet er nedlagt.

Paa Sager, hvorunder Paastand alene nedlægges om nogen af de øvrige i § 2
omhandlede Følger, finde Reglerne i §§ 52—55 tilsvarende Anvendelse.

§ 58.

Afvigelse fra Reglerne om Værneting kan, saa længe Domsforhandling endnu
ikke er begyndt, paa Begæring, naar særegne Grunde findes at tale derfor, besluttes
af Landsretten, dersom Spørgsmaalet angaar Underretter i samme Landsretskreds, og
i andre Tilfælde af Højesteret (§ 96).

§ 59.

Efter Begæring kan Retten meddele Tilladelse til, at en begyndt Forfølgning
overflyttes til en anden Ret, som efter foranstaaende Regler er lovligt Værneting, naar
dette paa Grund af Vidners Bopæl eller af anden særlig Grund skønnes hensigtsmæs-
sigt til Sagens Fremme. Beslutning herom tages af den Ret, ved hvilken Forfølgningen
er begyndt, naar den anden Ret deri er enig, og ellers af den fælles overordnede Ret
(§ 96). En Beslutning, hvorved en Begæring om Sagens Overflytning til en anden Ret
nægtes, kan paakæres.